

עמ"ת 469/09/16 - ע א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

עמ"ת 469-09-16 א (עציר) נ' מדינת ישראל

העורר: ע א (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דניאל זהר

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת ג'ויה סקאפה-שפירא), אשר הורתה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום הכולל חמישה אישומים בגין עבירות אלימות במשפחה כלפי שתי נשותיו.

באישום הראשון נטען, כי בתאריך 13.7.16 איים הנאשם על אשתו (המתלוננת 1), בכך שאמר לה **"למה לא הערת את אבא שלי? אני נשבע איך שאני חוזר לבית אני אדרוך בבטן שלך, אני ארביץ לך ואגרום לך לנשק את הרגליים שלי"**.

באישום השני נטען, כי בתאריך 9.7.16, תקף הנאשם את אשתו (המתלוננת 1) על רקע וויכוח, ולאחר שקילל אותה תפס את ידה בחוזקה וגרם לה לשריטות מדממות. העבירה שיוחסה לעורר באישום זה הינה תקיפה הגורמת חבלה ממש בבן זוג.

באישום השלישי נטען, כי 10 חודשים עובר ליום 13.7.16, במועד שאינו ידוע במדויק, תקף הנאשם את המתלוננת 1 באמצעות אגרופיו בפניה, בגופה, לרבות באזור החזה וצידי הגוף, וכן סטר למתלוננת בפניה מס' פעמים, ובכך גרם לה חבלה של ממש.

באישום הרביעי נטען, כי במהלך חודש ינואר 2016, תקף העורר את המתלוננת השנייה וגרם לה חבלה של ממש לאחר שסטר לה בפניה וחבט בראשה באמצעות מכסה סיר, דבר שגרם לה לחתך מדמם בראשה.

באישום החמישי נטען, כי במהלך חודש דצמבר 2015, תקף הנאשם את המתלוננת 2 וגרם לה חבלה של ממש בכך שהכה אותה באמצעות אגרופיו בחלקי גופה השונים ובעט בה.

בישיבה שהתקיימה בבית משפט השלום ביום 21.7.16, הודיע ב"כ העורר כי הוא מסכים לקיומן של עילות מעצר וראיות לכאורה וביקש להזמין תסקיר שירות המבחן. כמו כן, הודיע ב"כ העורר, כי הוא מודע להערת בית המשפט, לפיה גם אם התסקיר יהיה שלילי, הוא לא יוכל לחזור בו מההסכמה לראיות לכאורה.

בשים לב לכך, הורה בית משפט השלום על הגשת תסקיר מעצר. שירות המבחן לא שלל חלופת מעצר, אך ביקש דחייה כדי לברר את שאלת המסוכנות.

בתסקיר נוסף שהוגש ביום 9.8.16, ציין שירות המבחן, כי הצליח ליצור קשר רק עם מתלוננת 1. שירות המבחן ציין, כי המתלוננת תיארה את העורר כאדם לא צפוי, שהיה נוהג כלפיה לאורך תקופת הנישואים בהשפלות ובהפעלת אלימות, וכי באחת הפעמים הוא נכנס הביתה עם אקדח ואיים באמצעותו. כמו כן, מסרה המתלוננת, כי היא פוחדת מהעורר, וכי אם הוא ישתחרר היא חוששת שהוא יפגע בה ובבני משפחתה.

שירות המבחן המשיך וציין, כי מדובר בעורר בעל עבר פלילי, אשר ריצה מספר מאסרים בפועל ומאסרים בעבודות שירות, הנמצא כיום במהלך של ביצוע עבודות שירות, וכי הוא מעריך, כי "קיים סיכוי גבוה להישנות התנהגות פוגעת כלפי המתלוננת". בהתאם לכך, ציין שירות המבחן, כי אין הוא ממליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

ב"כ העורר טען, כי לא ניתן ליתן אמון בגרסתן של המתלוננות, כי אין תיעוד רפואי וכי אין עדים נוספים שיתמכו בגרסת המתלוננות. ב"כ העורר הדגיש, כי התלונה הראשונה הייתה על כך שהעורר מחזיק נשק בביתו, וכי למרות חיפוש מדוקדק שנעשה על ידי המשטרה לא נמצא נשק בבית, וכי יש גם בעובדה זו כדי להצביע על חוסר מהימנותן של המתלוננות.

בנוסף, טען ב"כ העורר, כי מאיכון מכשיר הפלאפון של העורר עולה, כי באירוע המיוחס לעורר ביום 9.7.16 לא היה העורר בביתו בשעה הרלוונטית וכי לא נעשה עימות בין המתלוננות לעורר.

ב"כ העורר הלן גם על כך, כי דיסק החקירה, הכולל תרגיל חקירה בין שתי המתלוננות, טרם הועבר לעיונו, וכי הואיל ואחת המתלוננות אינה רשאית לשהות בישראל, היא הוחזרה לג'ני ומטעם זה, כך טען, קיים ספק אם התביעה תוכל לזמנה לעדות.

ב"כ המשיבה הלן על כך שב"כ העורר התעלם מההסכמה בדבר ראיות לכאורה ועילת מעצר ומקובל עליי כי קיימות ראיות לכאורה, לפיהן ביצע העורר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לא למותר להוסיף, כי בשלב זה אין בית המשפט נכנס לשיקולי מהימנות, ושאלה זו תוכרע בבוא היום על ידי בית המשפט שישמע את עדויות המתלוננות.

לכך יש להוסיף, כי הוגשו תמונות בדבר סימני אלימות. כמו כן, המציאה המתלוננת תמונה באמצעות הפלאפון שלה בדבר אלימות. אמנם לא ברור מתי צולמה תמונה זו, ואולם שאלה זו אינה אמורה להתברר בשלב זה. נכונה העובדה

שאביה של המתלוננת 1 לא מסר הודעה במשטרה למרות, שלכאורה, הבחין בסימני אלימות על בתו, ואף שוחח על כך עם העורר. ואולם, הרושם שקיבלתי הוא כי קיים חשש כבד מצד המתלוננת, כי העורר עלול לפגוע בהן או במשפחותיהן (ראה, למשל, מזכר מיום 17.7.16, וכן מזכר מיום 17.7.16, בו מסר אביה של המתלוננת כי הוא חושש להעיד).

כאן יש להוסיף, כי לעורר הרשעות קודמות והוא אף ריצה בעבר מספר מאסרים בפועל, וכן מאסרים בעבודות שירות. בין היתר, הורשע העורר בהסעת שוהים בלתי חוקיים, בשימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בעבירות רכוש, בהתפרצויות ועוד.

כהערת אגב אוסיף, כי בית המשפט קמא לאחר שבדק, מצא כי אחותו של העורר אינה מתאימה לשמש כמפקחת.

כידוע, הלכה פסוקה היא, כי מקום שיש המלצה שלילית של שירות המבחן, יתעלם ממנה בית המשפט רק במקרים נדירים, וכבר נפסק, כי "כדי להתעלם מהמלצה לא חיובית של השירות, כנפסק לא אחת, יש צורך בסיבות טובות" (ראה בש"פ 6653/09, יונס נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.9.09, ובש"פ 4879/08, פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 10.6.08).

אשר להעברתה של המתלוננת 2 לג'נין, חזקה על התביעה שתדאג להופעתה למתן עדות, והיה והתביעה לא תצליח לזמנה לבית המשפט, ברור, כי בית המשפט שדן בתיק ייקח זאת בחשבון.

סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ו, 05 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.